

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

XXV. ÉVFOLYAM. 12. SZÁM. 1981. DECEMBER ÁRA: 4,50 Ft

GAZDAG ERZSI:

Ígéret

Ha nagy leszek,
meglátjátok,
sok jó dolgot
kitalálok:

Először is
nagyanyónak
örök-élet
elixírt,

amilyen a
mesében van,
éppen olyan
csodaírt.

Nagyapának
vizipipát,
mert az olyan
törökös,

s amíg szívja,
az élete,
fogadom,
hogy örökös.

Anyának egy
pénzes ládát,
soha ki nem
fogyhatót,

Anikónak
síró babát,
pelenkába
rakhatót.

Apának egy
bűvös horgot,
mire minden
hal harap.

Magamnak meg,
ami végül
mind e jóból
megmarad.

STUIBER ZSUZSA rajza

ÜZENI

Kedves Barátaink!

Múlt vasárnap ellátogattunk az Állatkertbe. Első utunk a medvékhez vezetett, akik a nagy hideg ellenére vidáman hemperegtek a szabadban. Egyszer csak az egyik hatalmas bundás szépen lecsücsült, felemelte két mellső mancsát, így kért tőlünk finom falatokat. Éppen törni akartam neki egy darabkát a perecemből, amikor arra sétált a gondozó bácsi, és megmutatta, milyen óriási adagot fogyaszt el naponta mackó őkelme. Azt is megtudtuk, hogy az állatkerti nagy konyhán minden állat számára a saját ízlése, igénye szerint állítják össze az étrendet. Minden más étel, amellyel a látogatók kedveskedni szeretnének az állatoknak, könnyen megárthat nekik. El is határoztuk, hogy legközelebb etetés idején megyünk el újra, hogy lássuk, milyen halcsemegét kapnak a fókák, és mit esznek az elefántok. Ha van kedvetek, rajzoljátok le Dörmögő Dömötörnek azt az állatot, amelyik a legkedvesebb nektek.

Legutóbbi énekes fejtörőnk két dala közül a „Pille, pille, szállj le" című dalt halkan énekeljük, mert altatódal. A másik pattogós, katonás, harsogó. Ott bizony szabad a hangot jó erősen kiereszteni. A másik, a „Kétfelé vagy félbe?" című rejtvényt az oldotta meg jól, aki a félbevágott körtét és a tojást rajzolta le. A két nehéz feladatot sokan oldották meg jól. Ezek közül a következő gyerekeknek küldünk jutalomkönyvet: *Blaskó Zsuzsa, Hornek Judit, Kukoda Tímea* és *Adrienn, Szabó Gergely, Széli Julika, Szlobodnyik Judit, Tichy Róbert*, Budapest — *Berta Jancsika*, Sarkad — *Boda Boglárka*, Lábatlan — *Boros Attila*, Gomba — *Fábián Imike*, Kunmadaras — *Fandeli Noémi*, Tapolca — *Kiss Pisti*, Kunhegyes — *Leib Csilla*, Lánycsók — *Nyerges László* és *Éva*, Szabadszállás — *Olaszi Eszter*, Kapuvár — *Oláh Erzsébet*, Pápa — *Smid Attila*, Hatvan — *Szulics Milán*, Nagymányok — *Vendégh Marika*, Tatabánya — *Rákóczi úti Óvoda I. Nagycsoport*, Székesfehérvár — *I. sz. Óvoda Nagycsoportja*, Kunmadaras — *Általános Iskola I.* és *II. napközis csoportja*, Dobsza — *Általános Iskola 2. osztály*, Lad — *Általános Iskola 1. b oszt.*, Bölcske.

Mindenkit szeretettel üdvözöl és BÚÉK!!!

Fickó és

TORDON ÁKOS:

Bicebóca karácsonyfa

LAKATLAN HÁZ ajtaján rozsdás lett a nagy lakat, száz pókháló lepte be a sarkokat, falakat. Elköltözött a család: a szülők, a gyerekek. Nem őrzött mást a kis ház, csak régi emlékeket. Gaz verte fel a kertet, a kútlánc nem csikorgott: kútmélyben a víztükör bánatosan csillogott. Városban élt a család: a szülők, a gyerekek, karácsonyra készültek, várták a nagy ünnepet. Megvették a karácsonyfát, kitették a balkonra, ott várt a zöld fenyőfácska karácsonyi alkonyra, amikor is beviszik majd s feldíszítik, felékítik...

Közben a szülők ide-oda dugdosták a sok karácsonyi ajándékot, mert hiszen akkor meglepetés a meglepetés, ha titokban tartják! A karácsonyfa lenézett a balkonról: lenn, a téren, tér sarkában véget ért már a karácsonyfavásár; csupán egy kis satnya fenyő búslakodott egymagában, mert nem talált vevőre, gazdára. De ki is vágyna ilyen satnya fára!

Karácsonyi szelek fújtak, a karácsonyfadísz-árusok csizmába, bundába bújtak, így árulták a portékát. Fogyott a dísz, a csillagszóró, elfogyott mind egy szálig, csak a töröttje maradt ott, amikor az árusok felszedték a sátorfájukat.

Fújtak, fújtak a karácsonyi szelek, majd elfújták a vékonydongájú karácsonyfaállvány-árust, aki azért állt még az utcán dideregve, reszketve, mert túl akart adni maradék portékáján. De az a kutyának se kellett, mert bicebóca karácsonyfaállvány volt. Amikor elfogyott a türelme, kapta magát, hazament, s otthagyta a sánta állványt.

A balkonra tett karácsonyfa megszánta

satnyácska testvérét, gondolkodott, hogyan segíthetne rajta? Ám jött az alkony, s bevitték a lakásba.

De megsajnálták a karácsonyi szelek is a kis karácsonyfát, egy szürke hókupacba fújták, beleállították. Aztán ágaira fújták a csorba, törött díszeket.

— Boldog karácsonyt, kis karácsonyfa! — süvítették a karácsonyi szelek.

— Kellemes ünnepeket nektek is, — csilingelte csorba üvegcsengőivel a szelek díszítette karácsonyfa, de érződött a hangján: nem teljes a boldogsága, hiszen még csak karácsonyfaállványa sincs!

Gondolt egyet a bicebóca állvány, és hozzá sántikált. Igaz, ami igaz: egy karácsonyfaállványnak karácsonykor az a dolga, hogy karácsonyfát tartson!

De mégsem lett boldog a karácsonyfa, és nem lett boldog az állvány sem: a terekre állított óriás-fenyők mindenki karácsonyfái lehetnek, de az ilyen kicsi karácsonyfa fedél nélkül, otthon nélkül csak *senki* karácsonyfája!

— Tudod mit, keresünk egy házat, ahol nincs fa! — mondja az állvány. — Becsengetünk, bekopogunk, örömet viszünk, és boldogok leszünk!

Megörül a karácsonyfa, rábólint, és elindulnak sántikálva. Velük tart a hóesés is, a karácsonyesti hóesés. Mennek, mennek, sántikálnak, de fenyő nélküli családot nem találnak. Nekivágnak az országútnak.

Biz, öreg este lett, mire a lakatlan házhoz érték. Búsult az öreg ház, szomorkodott, hiszen a többi házban mindenütt karácsonyoztak. Ablakszemével búsan bámult a hóesésbe...

Egyszer csak csodálkozva látja: bicebóca fenyőfácska biceg az úton, s egyenest feléje! Megörül az üres ház, majd elbúsul újra: ajtaján a nagy lakat, hogyan engedje be hát a kedves vendéget?!

A karácsonyi szél segít: lefújja a lakatot. Kinyílik az ajtó, bebiceghet a bicebóca karácsonyfa! Felébrednek mind a pókok, s álmélkodva látják: őnáluk is karácsony van! Nem üres már a lakatlan ház, hisz fedele alá beköltözött az ünnep! Boldog az öreg ház és boldog a kicsi bicebóca karácsonyfa is, és velük együtt örült a karácsonyi szél és a karácsonyesti hóesés is.

SOMORJAI ÉVA rajzai

MADÁR JÁNOS:

Karácsony

Csillagfényben
aranyág.
Aranyágon
alma.
Őrzi három
télapó.
Úgysem alszom
el ma!
Egész éjjel
csodálom
ezt a
szép fenyőfát.
Gyertyafényes,
csillagszórós,
csilingelő
ágát.
Karácsony,
karácsony,
kisült a
kalácsom.
Kóstoljátok,
egyétek,
a mákost is
vegyétek!

PAPP LÁSZLÓ: **Téli dal**

Fehér bundában újra itt van,
megjött a tél, a zord, a jó;
pusztáinkon, városainkban
táncol a szél és hull a hó.

Ilyenkor hosszú, téli álom
száll a kertekre, s feketén
varjak kárognak át a tájon,
kutatva: hol lesz eleség?

Szánkók húznak az éjszakában,
csengő zenél a ló nyakán,
kályha duruzsol a szobában;
kalácsot dagaszt jó anyám.

*

Zsibonganak a ródlipályán
a piros arcú gyerekek:
szinte szállnak a dombok hátán —
mosolyognak a vén hegyek.

Prémes kucsmában, gyapjúsállal
holnap már egész délután
a tó jegén, ha megtalálhatsz:
ott siklik fényes korcsolyám.

*

Kárognak fönn a kósza varjak:
kár, hogy elmúlt az ősz, a nyár,
hogy lombtalanok már a gallyak,
hogy jégvirágos a határ.

Nincs igazad, fekete holló,
nem oly félelmes a világ!
S tavaszt hirdetve kinyit egyszer
meglásd, az a kis hóvirág!

GÁBOR ÉVA rajza

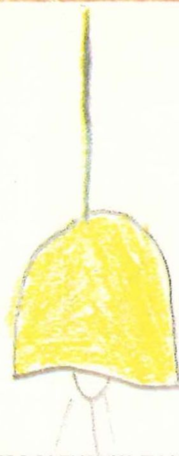
Játszottunk egy vonallal

Szeptemberi számunkban olvashattátok, hogyan játszott Mackó egy vonallal. Ilyen volt: ∩ Ti is jól játszottatok vele, ezt mutatják a szerkesztőségbe érkezett rajzok. Egyik ötletesebb, mint a másik: minden gyerek másképpen foglalta képbe a mackóálmodta vonalat. Keressétek meg minden képen külön-külön; némelyiken többször is előfordul. Ugye, milyen jó játék?

BÓTA BORSI, 4 éves, Budapest

SZOBOLEVSZKI TAMÁS, 7 éves, Budapest

BÓTA BORSI, 4 éves, Budapest

DUKAY IGOR, 8 éves, Budapest

JEZSÓ KRISZTINA, 6 éves, Budapest

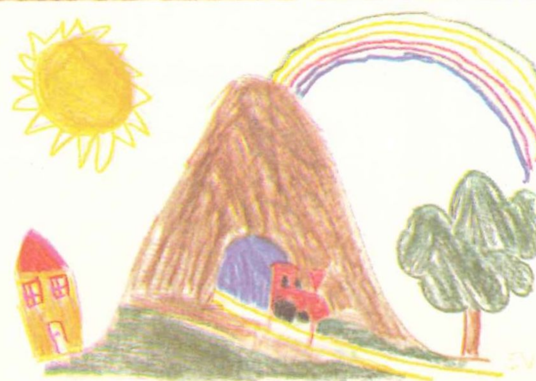
KOVÁCS ERZSÉBET, 7 éves, Emőd

BAKA TÍMEA, 7 éves, Székesfehérvár

HORVÁTH ZSÓFIA, 5 éves, Budapest

EGYÜD VERONIKA, 4 éves, Salgótarján

HORVÁTH ZOLTÁN, 6 éves, Budapest

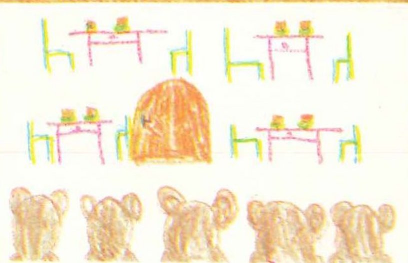

KALMÁR IMI, 7 éves, Bölcske

SZIKLAI ÉVI, 6 éves, Budapest

PAPP LACI, 6 éves, Debrecen

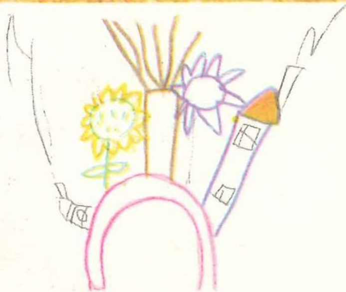

PAPP ILDIKÓ, 5 éves, Debrecen

DUKAY BORI, 7 éves, Budapest

AMBRUS BEA, 7 éves, Mosonmagyaróvár

RICHTER INGRID, 7 éves, Sárosd

HURTÁK KRISZTIÁN, 6 éves, Varbó

MAGERA OTTÓ, 5 éves, Miskolc

GERŐCS JÁNOS, 7 éves, Kisgyőr

HERVAY GIZELLA: Rágógu[...]

Karcsi azt mondta Kobaknak, hogy csak akkor barátkozik vele, ha visz neki egy rágógumit.

Kobak másnap vitt Karcsinak egy rágógumit. Karcsi erre megmutatta Kobaknak az ujját, ahol tegnap belevágott.

— Honnan van bicskád? — csodálkozott Kobak.

— Megmondtam Jancsinak, hogy csak akkor barátkozom vele, ha nekem adja a kisbicskáját.

— És Jancsinak honnan volt bicskája?

— Az apukájától kapta, amiért nem verekszik többet. Azt mondta neki az apukája: „Jancsi, ha nem verekedel többet, megkapod a kisbicskát."

— Én sem verekszem többet — mondta Kobak —, de én csak jövő nyáron fogok kapni kisbicskát, mikor kirándulni megyünk, mert addigra nagy leszek és ügyes. Meglátod, egyszer sem fogok belevágni az ujjamba!

— Ha dicsekedsz, nem barátkozom veled.

— Azt mondtad, hogy ha hozok rágógumit, akkor barátkozol velem.

— Azt mondtam, de te dicsekszel.

— Te dicsekszel a bicskáddal, igenis!

— Nem barátkozom veled!

— Akkor add vissza a rágógumit!

— Már elrágtam.

— Akkor barátkozzál!

— Ha behunyod a szemed, és azt mondod: „Kukurikú!" — akkor barátkozom.

— Kukurikuú!

— Kakas! Kakas!

— Ne csúfolódj. Ez már nem jár. Akik barátkoznak, azok nem csúfolódnak!

— De csúfolódnak. Zoltánka is csúfolja Katikát, de tegnap láttam, hogy ezüstpapírt adott neki.

— Ezt csak úgy mondod.

— Menj, kérd el tőle az ezüstpapírt. Ha elkéred, nem csúfollak többet.

— Katika, akarsz velem barátkozni?

— Akarok.

— Akkor add nekem az ezüstpapírodat,

KOLTAI ÉVA rajza

amit Zoltánkától kaptál. Ha nekem adod az ezüstpapírodat, barátkozom veled.

— Ha összebarátkozunk, neked adom.

— No jó, akkor előbb barátkozzunk. Te hány kiló vagy?

— Én huszonkettő. És te hány centi?

— Egy méter tizenhét. Tegnapelőtt mértek meg. Másfél centivel nagyobb vagyok.

— De nekem van vízfestékem.

— Nekem is van, és színes ceruzám is van.

— De nekem gyurmám is van.

— Nekem is, és gyúrtam belőle fazekat meg tányérokat.

— Én meg kacsát.

— Igazi kacsát?

— Igazit. A csőre piros.

— De te félsz az injekciótól, én meg nem félek!

— De én nem félek a sötétben este!

— Én se. Egyedül se félek. Én a másik szobában alszom egyedül.

— De én a doktor nénitől se félek.

— Én se.

— Te se? Akkor mi barátok vagyunk.

— Ühüm.

— Ha akarod, neked adom az ezüstpapírt.

— Nem kell. Mi nem azért vagyunk barátok. De ha akarod, adok neked egy rágógumit.

— Igazán? Csak úgy?

— Csak úgy. Hát nem vagyunk barátok?

— De.

— Hát akkor? Nesze.

Odajött Karcsi.

— Hol az ezüstpapír? Ha nem kérted el, csúfollak.

— Nesze egy rágógumi. De veled nem barátkozom, csak Katikával. Mert ő se fél a doktor nénitől. És adtam neki rágógumit csak úgy. Mert ő is barátkozik velem, csak úgy. De neked csak rágógumit adok.

Kobak egész este Katikával játszott, oda se figyelt Karcsira, hiába csúfolódott.

Csingilingi

Nagy öröm a szép karácsonyfa, és ez az öröm még teljesebb lehet, ha a gyerekek a felnőttekkel együtt készítik a változatos, különleges díszeket. Érdemes elővenni a kirándulások alkalmával gyűjtött kincseket: a makkot, tobozt, gubacsot, vadgesztenyét, mákfejet, mogyorót és társaikat. Jól kiegészíthetjük őket egy kis festéssel, csipkés tortapapírral, egy pár szem gyönggyel, néhány színes filcdarabkával, fonalmaradékkal és szalvétapapírral. Szabadon csaponghat a képzelet; tessék, néhány ötlet a mackók karácsonyfájáról!

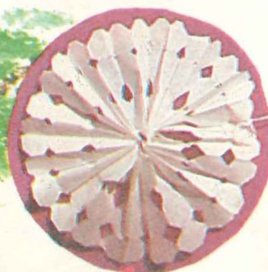

Nemcsak a karácsonyfát díszíthetjük fel szépen, hanem a vacsoraasztalt is. Minden teríték mellé állíthatunk egy-egy kartonpapírból kivágott, kúptestű babát, amelynek „szárnya" háromszögletűre hajtott, színes papírszalvéta. Hátul a nyakánál gemkapoccsal erősítjük a testéhez. (Képünkön alul, a jobb sarokban látható az angyal-baba.)

Dörmögőéknél mindig készül ilyenkor linzertészta vagy mézeskalács. Egy kevés tésztából, a bocsok gyurmán ügyesedett mancsa remek állat- és emberalakokat formál. Mazsola, bors vagy szegfűszeg a szemük, fél dióbél a borzas hajuk, és ha tűvel két kis lyukat szúrnak rájuk, a fára is függeszthetők. Ahol kész tésztát vesznek, sókerámia is betöltheti a tésztaformák szerepét. Ebből készülhet a szalvétapapír- vagy filcbabák feje. A többi kellék (szalag, fagyöngy, tojás stb) a rajzokon látható, a tészta-angyal lent, középtől balra.

Fényképezte és rajzolta: SÓTI KLÁRA

A díszeket készítették: KOLTAI ÉVA
MADÁR ESZTER
SÓTI KLÁRA

MAKK MARCI JÁTÉKÖTLETEI:

Létra

Láttál-e már kocsira szerelt, összehajtogatott létrát? Ilyen hajtogatott létra leszel, amikor letérdelsz. Ha kiegyenesedsz (felállsz), még a lámpát is elérhetik a válladról, olyan magas vagy. Állj is fel mindjárt, egyszerre két lábbal, támaszkodás nélkül! Nem könnyű így kiegyenesedni, de eláruljuk a titkát. Húzd talpra a lábfejedet; a karoddal lendítsd magadat egy kicsit hátra, és erősen rántsd fel mindkét térdedet a földről. Ha meg tudsz állni helyben, és nem lépsz hátra, nagyon használható létra vagy!

SZÁVAY EDIT rajza

Tésztanyújtás

Ugye tudod, hogy mire való a sodrófa? Azzal nyújtják a tésztát simára. Játszszuk azt, hogy a hátad lesz a tészta, amelyet szépen ki kell egyengetni. Tedd a sodrófát a nyakad mögé, fogd meg két kézzel vállszélességben, aztán csúsztasd tenyérnyivel még kijjebb mindkét kezedet. Gördítsd a sodrófát a hátadon a lapockád alá, aztán vissza fel, és ismételd legalább tízszer. Jó erősen szorítsd a hátadhoz a fát, különben nem lesz szép sima a tészta!

DEMETER RÓZSA

Játsszunk most együtt!

Kedves Szülők, Nagyszülők,
kedves Felnőttek!

Sok szülő mondja karácsony táján: — Gyere, csináljunk helyet a polcon az új játékoknak, dobjuk ki a régi rosszakat!

Arra kérjük a szülőket, ne váljanak meg ilyen könnyen a hibás játékoktól! A gyerekek ritkán rongálnak szándékosan, sokszor csak kíváncsiságból szednek szét valamit. Megvan bennük a készség a játékok javítására is! Ehhez a munkához adunk néhány ötletet.

A javítást végezzük együtt. Vegyük sorra a hibás játékokat, pl. egy játéktelefont. Játszszuk azt, hogy sürgősen szükség van a telefonra, de rossz a készülék. Hívjuk a szerelőt (a gyerek legyen az!), kössük össze az elszakadt vezetéket, vagy rajzoljunk új tárcsalapot.

Alighanem az autókkal van a legtöbb baj: kiesnek a kerekek, eltörik a tengely. A tengely pótolható egy erős dróttal. Gyerekünk most autószerelő, gondolkodjon, mivel pótolhatná a hiányzó kereket. Megfelel akár az üres orvosságos üveg kupakja is! Előfordulhat, hogy két hasonló roncsautóból egy újat rakhatunk össze.

A babák, mackók gyógyítása babakórház-

ban történjék. Fel is öltözhet a gyerek fehér köpenybe (apuka régi inge is megfelel erre a célra). A műtőben felvarrjuk a leszakadt kart, lábat, esetleg új szemet varrunk vagy ragasztunk. A műtétet követően ápolja a gyerek a babát! A szerető gondoskodás után jobban is fog ragaszkodni hozzá!

Ha a faépítő darabjaiból már csak kevés maradt, ragasszunk belőle együtt egy pici bakterházat, erdei házikót vagy állatkarámot.

A társasjáték hiányzó bábuit pótolhatjuk gombbal, terményekkel. Ha a képes lottó szétvágott képei hiányosak, vágjuk szét az alaplap képeit is. Keressük ki a gyerekkel a meglevőkből az összetartozó párokat. Ha találunk 15—20 párt, tovább használhatjuk őket, az ismert Memória-játék formájában. A közös játék alkotó kedvet ébreszthet a gyerekben, fejlesztheti gondolkodását, konstrukciós képességét, és egyben ismereteket is nyújthat a különféle foglalkozásokról.

Szóljunk még az egyre jobban eluralkodó játékvásárlási versenyről is. Ki vesz nagyobb, drágább ajándékot a gyereknek? Sok szülő szégyelli a család többi tagjával megbeszélni, hogy mire vágyik a gyerek. Így előfordul, hogy két irányítós autó is várakozik a karácsonyfa alatt. Vigyázzunk! Az öröm nem kétszeres!

Végül idézem egy anyuka levelének megszívlelendő sorait:

„Családi körben próbálom az ajándékozókat az elemes, drága játékok helyett színes ceruzák, rajzlapok vásárlására rábeszélni. Abból soha nincs elég. Megtoldom a gyerekek nadrágját, hogy hosszabb legyen; a sérült játékot is megjavítom. Nehéz ez, amikor tudom, hogy megvehetném a szebbet —, de talán megkönnyíthetem azoknak a szülőknek a helyzetét is, akik, valóban nem tudják megvenni azt, amit a gyerekük szeretne."

M. E.

SOMORJAI ÉVA rajzai

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK CSODAJÁRMŰVE

Egyszer havazik, máskor olvad...
Tréfás a kedve Télapónak.
— Gyerünk, szánkázzunk! — mondja Berci.
Siklanak már a Dörmi-bocsok.
De amire a völgybe érnek,
a szánkópálya csupa lucsok.

Másnap a kamra csuda hangos:
kalapács csattan fához, vashoz,
süvít a fűrész, zúg a fúró...
Az ablakon a varjú beles,
s látja: a medvék barkácsolnak.
Valami készül. Vajon mi lesz?

Titok marad még egyelőre.
Ám a két mackó délidőre
befejezi a szorgos munkát.
Kiállnak büszkén a ház elé.
— Látod-e varjú, kész a jármű.
Figyeld csak útját a völgy felé!

Felülnek nyomban, ahogy illik.
Alattuk két jó szántalp siklik.
Porzik a hó, s a tar gallyak közt
kerge, csavargó szél fütyörész,
int a fenyőág hókesztyűben,
s fentről a varjú néha lenéz.

F. GYÖRFFY ANNA rajzai

Most, hogy a völgybe ér a szánkó,
látja a varjú: itt nincs már hó.
Szól a bocsoknak: — Nagy kár, nagy kár!
Forduljatok csak vissza, komák!
Tovább szánkázni képtelenség.
Barnára vált a fehér világ.

Ám de Berciék meg nem állnak.
Meghúznak egy kart... és a szántalp
fölemelkedik, míg a földre
négy fürge kerék ereszkedik.
Gurul immár az ügyes jármű.
— Kocsikázhatunk most egy kicsit.

Lenn a völgyben a patak árad;
nincs út szánkónak, kocsikának.
Nem jön zavarba Berci s Marci:
— Van itt evező, kormánylapát.
— Jól sikerült e *szán-kocsi-csónak*
— kiált a varjú. — Bravó, komák!

KOLTAI ÉVA rajza

KERESGÉLŐ

Keresd meg a képen azokat a tárgyakat, amelyeket a valóságban csak a szabad ég alatt: az utcán, játszótéren láthatsz, azután azokat, amelyeknek a házban a helyük. Három olyan tárgyat találsz, amelyek mindkét helyen: a házban is, az utcán is előfordulnak, csak egy kicsit másképpen. Melyek azok? Rajzold le őket! A nagyobb gyerekek lerajzolhatják az utcát vagy a játszóteret is ugyanezekkel a tárgyakkal — esetleg csupán egyikükkel-másikukkal —, úgy, ahogy a szabadban láthatók. Rajzaitokat várja Dörmögő Dömötör!

K. M.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Szerkesztő: Rákos Klára. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 13,50, félévre 27,—, egész évre 54,— Ft.

Index: 25.193

HU ISSN 0230—1032